

De koe had even geen tijd

Gidsredacteuren gaan niet op vakantie maar op cursus. In **'Communiceren met dieren'** leert dierentolk Petra van der Woude haar cursisten hoe ze in gesprek kunnen treden met de dieren om hen heen.

TEKST EN FOTO'S KATJA DE BRUIN

WAAROM poep je telkens op het badkamermatje? Waarom wil je wel bij het baasje op schoot maar nooit bij mij? En waarom begin je telkens te steigeren als we dat elektriciteitskastje passeren? Dierentolk Petra van der Woude kan dat soort vragen naar eigen zeggen beantwoorden. Op de cursus 'Communiceren met dieren' hoop ik van haar te leren hoe je in gesprek kunt gaan met de dieren om je heen.

De carrière van Petra is grillig verlopen. Ze begon ooit op de modevakschool, was jarenlang automonteur en monteert tegenwoordig vier ochtenden per week systeembaden bij een sanitairspecialist. 's Middags begint haar andere leven. Dan trekt ze zich terug in haar praktijk, waar ze telepathisch contact legt met dieren die hulp nodig hebben. Dat gebeurt op verzoek van hun 'persoon'. Petra spreekt nooit over baasjes of vrouwtjes. Die personen hopen hun dier, dat vaak probleemgedrag vertoont, dankzij de dierentolk beter te leren begrijpen. Daarnaast kan Petra reiki-behandelingen geven, en iets dat *quantum touch* heet en ze doet ook aan Sanjeevini, een Indiase geneeswijze waarbij je plastic bakjes met steentjes op een verzendkaart legt en zo positieve energie verstuurt.

Vroeger deed Petra haar werk als dierentolk gratis, maar toen ze een keer op zondagochtend om half acht gebeld werd door iemand die wilde weten of de honden naar het bos of naar het strand wilden, was het mooi geweest. Als je een gave hebt, mag je daar geen geld voor vragen, vinden veel mensen in dit circuit, maar dat vindt Petra onzin: 'Het is

geen gave, ik heb hier hard voor moeten leren.' En ja, natuurlijk proberen mensen haar wel eens uit door rare controlevragen te stellen. Ze willen dan dat zij aan hun hond vraagt welke kleur zijn voederbak heeft. 'Maar als je alleen maar focust op bewijzen, ben je niet erg zuiver bezig.'

Bloemkooloor

Regelmatig geeft ze in haar praktijk in Nieuw-Roden meerdaagse cursussen aan mensen die ook willen leren communiceren met dieren. Haar cursisten komen uit het hele land. Dit weekend zijn we met z'n drieën. Mirella uit Appingedam is gek op dieren, maar moet zich als gevolg van een allergische echtgenoot tevreden stellen met slechts een hond: beagle Joep. Marianne uit Hoogland deelt haar leven met man, dertien katten en zeven honden, waaronder twee sint-bernards. Petra zelf heeft vier katten, en een haan met kippen.

'Dieren zijn altijd bij je met een reden,' weet

Vera moet ergens doorheen

Petra. 'Ze hebben een taak.' Zelf heeft ze een heel zielige poes uit het asiel gehaald, die zichzelf tot bloedens toe openkrabt. Vera heet ze, en ze ziet er verschrikkelijk uit. Ze is broodmager, heeft een bloemkooloor en zit onder de korstjes en wondjes. Petra probeert haar te helpen waar mogelijk, maar Vera heeft veel meegemaakt en moet ergens doorheen. 'Bij mij krijgt ze die kans.'

Mijn eigen menagerie bestaat uit twee katten en twee varkens waarmee ik maar wat graag een praatje zou aanknopen. Probleem is dat mijn spirituele gaven nogal onderontwikkeld zijn. Etherische zaken als aura's en chakra's zijn aan mij niet besteed. Na de welkomstkoffie gooi ik de kaarten dus gelijk maar op tafel: ik heb er bar weinig vertrouwen in dat ik dit ga leren, maar ik beloof dat ik me open zal opstellen en overal aan mee zal werken. Dat is voor Petra voldoende. Ik ben niet de eerste sceptische klant die hier aan tafel zit. Zelf is ze ook 'de nuchterheid zelve', en Mirella haast zich te zeggen dat ook zij 'helemaal geen zweefteef' is. Zij heeft wel eens een Shambalah-cursus gedaan waarin mensen begonnen over engelen en geleide meesters van de witte broederschap, maar dan zijn ze haar ook kwijt. Marianne, die eveneens verschillende cursussen in dit spectrum heeft gevolgd, heeft goede ervaringen met een Mexicaanse sjamaan en 'heeft wel iets met indianen'. Ze vertelt over een aurfoto die ze heeft laten maken en over de problemen die ze ondervindt met haar keelchakra. 'Dan zit je goed in je blauwe kleur,' merkt Petra op. 'En dat terwijl ik helemaal niet van blauw hou,' zegt Marianne.

Doorkomen

Na een uurtje ervaringen uitwisselen over 'goed in je kracht staan', 'een ei van energie vormen', 'een blauwe mantel omslaan' en 'gaten in je aura hebben', keert Petra dan toch terug tot het kernthema. Ze legt uit dat het in communicatie met dieren allereerst draait om respect. Zo moet je altijd eerst toestemming vragen voor een gesprek en altijd 'in je eigen energie' blijven. Als je het gesprek af-

Cursisten **Marianne** en **Mirella** vragen advies aan dierentolk **Petra van der Woude** (l)

sluit, vergeet dan nooit het dier te bedanken voor zijn medewerking. We zullen merken dat onze eigen dieren na dit weekend anders zullen reageren omdat onze eigen energie verandert. 'Maar het is geen examen,' stelt Petra ons gerust, 'leg de lat niet te hoog voor jezelf.' Zoek bijvoorbeeld niet direct contact met een overleden dier. Petra doet dat wel ('ik heb hier elf katten onder de grond liggen die allemaal wel eens doorkomen') maar voor de beginner is het beter je te beperken tot 'leuke gesprekjes'.

Overigens is het een misverstand dat we alleen met huisdieren kunnen leren communiceren. In principe kun je met ieder willekeurig dier contact leggen. Die kikkers in de vijver naast de praktijk bijvoorbeeld, die gaan zo ooverdovend tekeer omdat er geen vrouwtjes zijn. 'Ik heb gezegd: jongens, ik zal mijn best voor jullie doen, maar ik kan niks beloven.'

Zo heeft Petra ook wel eens een mierenkolonie uit haar huis weggestuurd. 'Ik heb ze gewoon voor de keus gesteld. Ik zeg: jongens, ik weet dat jullie met een heleboel zijn, en dat je

ergens moet leven, maar ik vind het heel vervelend dat jullie in mijn huis zitten. Als jullie naar buiten gaan, beloof ik dat ik jullie daar met rust zal laten. Maar als jullie blijven, moet ik maatregelen nemen. Twee dagen later waren ze weg.' Ook wespen en bromvliegen probeert Petra op die manier het huis uit te bonjouren. Alleen muggen slaat ze dood. Natuurlijk is het moeilijker met wilde dieren te communiceren, erkent ze. 'Ik heb wel eens geprobeerd met een koe te praten die in de wei hier tegenover stond te grazen. Toen ik toestemming vroeg voor een gesprek zei ze: "Geen tijd, ik moet eten". Wilde dieren hebben andere prioriteiten dan huisdieren, ze moeten in de eerste plaats overleven.'

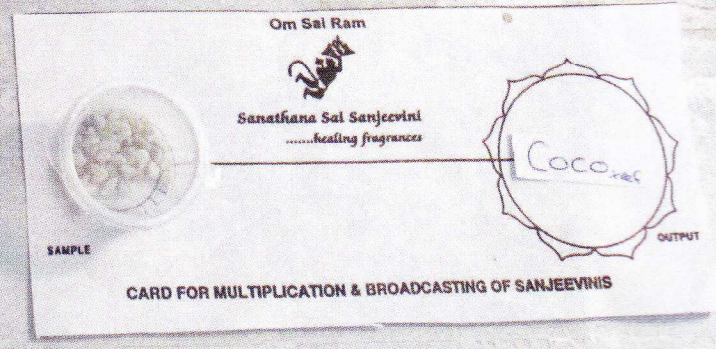
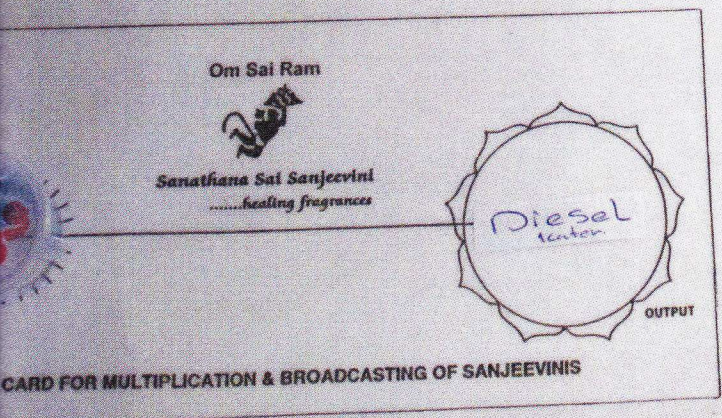
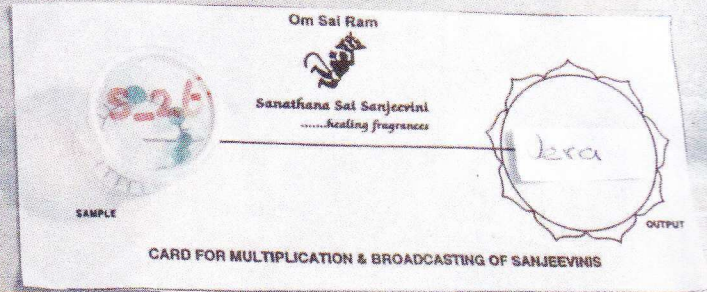
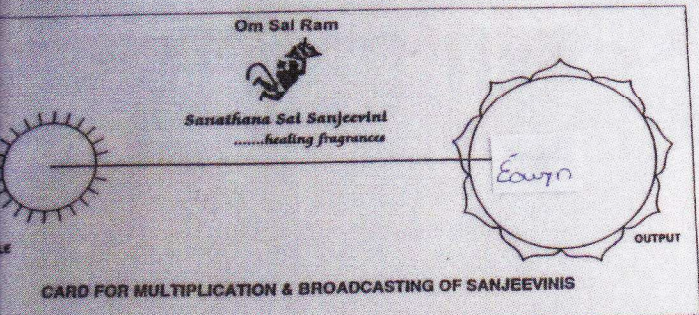
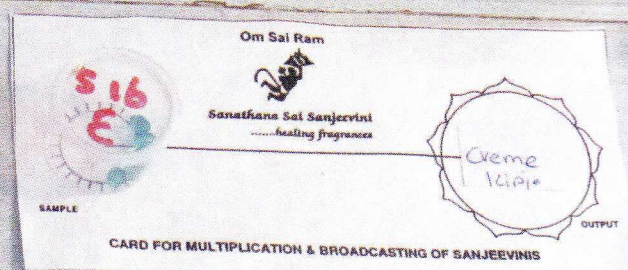
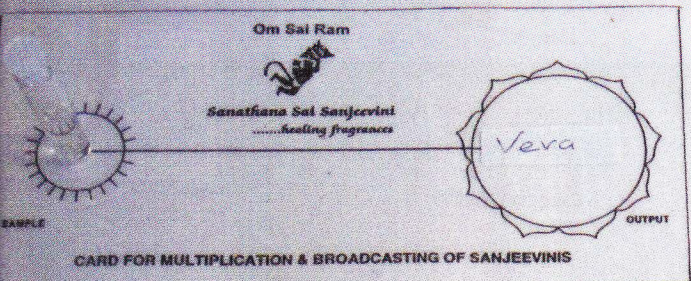
Vertaalslag

De bedoeling is dat we door meditatie leren 'in een staat van zijn' te geraken waarin we in-

formatie binnenkrijgen. Voor de een zullen dat beelden zijn, de ander krijgt woorden door en weer een ander gevoelens. Petra krijgt soms dingen te horen die ze zelf niet kan plaatsen, maar die ze toch opschrijft. Later blijkt dan dat de persoon van het dier precies weet wat ze bedoelt. Ze kan een dier ook vragen zijn pijn aan te geven op een schaal van een tot tien. Als ik vraag hoe een dier dat systeem van rapportcijfers kan begrijpen, legt ze uit dat dieren op hun eigen manier terugcommuniceren en dat ergens halverwege een vertaalslag wordt gemaakt. 'Door de kosmos, het universum of God, hoe je het maar wilt noemen. Ik ben opgehouden me dat af te vragen.'

Na een aantal inleidende meditaties en visualisaties vraagt Petra ons opnieuw de ogen te sluiten en vanuit je stuitje een koord van licht te trekken naar het centrum van de aarde. ▶

Petra legt uit dat het in communicatie met dieren allereerst draait om respect. Zo moet je altijd eerst toestemming vragen voor een gesprek en altijd 'in je eigen energie' blijven.

Via Sanjeevini kan positieve energie worden verzonden

► 'Daar klik je het vast. Zet op dit koord van licht je naam en de datum van vandaag.' Nu moeten we onze voeten zacht als boter laten worden waarna we er wortels uit laten groeien die steeds dieper de grond in gaan. Vanuit ons kruinchakra maken we een antenne van licht naar de kosmos. Nu zijn we klaar om een landschap binnen te stappen waarin we ons volmaakt gelukkig voelen. Dat kan een bos zijn, of een weide, of een strand. 'Op deze plek heb je toegang tot alle universele kennis.' Terwijl we door ons landschap wandelen, mogen we een dier laten verschijnen. 'Groet het dier en vraag of het je de komende dagen wil helpen tijdens de cursus. Bedank het dier vanuit je hart.'

Als we onze ogen openen en een rondje langs de tafel doen, blijkt dat we alledrie een hert voor ogen hadden. Marianne is teleurgesteld. 'Toen ik dat hert zag, dacht ik: een hert? Wat moet ik nou met een hert? Mag het geen beer zijn? Ik ben altijd met beren bezig. Ik spaar beren en mijn ene sint-bernard heet Urs.'

Ik kom ook met een hert op de proppen, maar dat is een beredeneerd hert. In het bos vlakbij mijn huis zie ik dagelijks herten en dat bos had ik me geprobeerd voor de geest te halen. Petra denkt dat ik 'een onbewuste blokkade' heb opgeworpen. 'Maar dat betekent niet dat je niet kunt leren communiceren met dieren hoor.'

Na de lunch, waar niemand vegetariër blijkt, begint het echte werk. We gaan contact leggen met een van Petra's dieren. Uit een bureaula haalt ze een envelop met foto's. Het wordt Karel, een zwart-witte kater. Petra heeft hem al om toestemming gevraagd en wij mogen hem nu vragen hoe oud hij is, wat hij het liefste eet, waar hij het vaakst ligt te slapen en of hij een beetje kan opschieten met z'n broer Harry. We werken nog wat vragen af en vergelijkten daarna onze antwoorden. Hoezeer ik ook mijn best doe, Karel laat zich niet zien. Mijn medecursisten krijgen wel contact. Marianne ziet Karel liggen in een rieten mandje op de wasmachine. Dat klopt helaas niet,

want hij ligt juist altijd op de strijkplank. Mirrella, die tot dusver de meeste aanleg lijkt te hebben, heeft al ontdekt dat hij het meest van smeuge brokjes houdt en denkt dat hij ooit is aangereken door een auto. 'Ik zie ineens een achterband tegen hem aan.' Zou kunnen, denkt Petra, maar dat moet dan gebeurd zijn voor zij hem als kitten in huis kreeg.

Kiespijn

Op dag twee gaan we in gesprek met onze eigen dieren. Ik ben vooral benieuwd hoe het met Jasper gaat, een van onze twee hobbyvarkens die al een paar weken nauwelijks eet en erg lusteloos is. Ondanks flink oefenen komt er bij mij nog steeds niets door, dus misschien kan Petra hem vragen wat er aan de hand is. Ze is zelf ook benieuwd, want ze heeft nog nooit eerder met een varken gepraat. Terwijl Petra in stilte contact maakt, word ik steeds nieuwsgieriger. Na een lange stilte vertelt ze dat ze Jasper wazig in beeld kreeg. 'Hij liet me door zijn ogen kijken, maar het is net

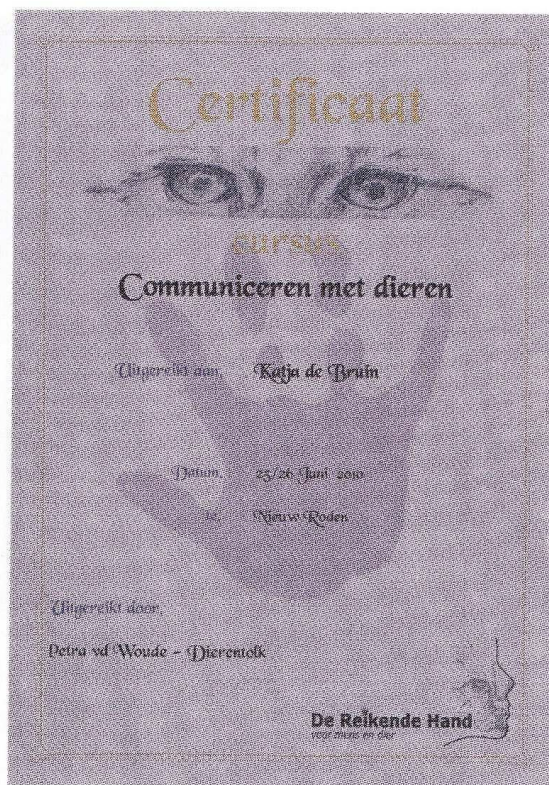
alsof hij niet goed ziet.' Dat klopt. Varkens hebben een zeer beperkt gezichtsvermogen. Over zijn huisvesting en zijn persoon heeft Jasper geen klachten. Petra vroeg hem haar pijn te laten voelen, waarna ze in de rechterhelft van haar gezicht een pijnscheut voelde. Ze vermoedt dat hij kiespijn heeft en belooft hem 'op de Sanjeevini' te leggen. Zo'n bakje steentjes waarmee ze via een verzendkaart rechtstreeks positieve energie naar Jasper stuurt. Meestal biedt dat binnen een dag of twee verlichting. Verder drukt ze me op het hart ook goed naar mijn eigen lichaam te luisteren, want het kan best zijn dat Jasper probeert zijn pijn naar mij uit te zenden, maar die moet ik dan wel opvangen.

Vanillevla

Na twee dagen oefenen ben ik er nog niet in geslaagd zelfs maar een simpel gesprekje te voeren met een dier. Toch moet ik niet wanhopen, want het is een kwestie van oefenen, zo houdt Petra me voor. 'Gewoon veel doen, probeer jezelf open te stellen.' En Mirella, die het na twee dagen al aardig in de vingers lijkt te hebben, stelt me gerust door te vertellen dat zij al veel langer bezig is om aan zichzelf te werken, waardoor ze automatisch meer open staat voor dit soort signalen.

Petra geeft ons nog een werkmap met literatuurlijst en een certificaat mee naar huis, zodat we thuis verder kunnen oefenen en ik moet beloven haar nog even te laten weten hoe het verder gaat met de kiespijn van Jasper. Die knort bij thuiskomst nog net zo zwakjes, weigert een bakje vanillevla leeg te slobberen en geeft geen enkele blijk van hernieuwde energie.

Als ik Petra na twee dagen laat weten dat er helaas nog geen verbetering in zijn toestand is opgetreden, belooft ze hem nog wat langer op de Sanjeevi-

ni te laten liggen en voor de zekerheid ook iets toe te voegen voor zijn spijsvertering. Helaas, het mag allemaal niet baten, Jasper kwijnt langzaam weg. Wat hij ook uitzendt, ik vang het niet op en interventie van de kosmos, het universum of God blijft eveneens uit. In plaats van me af te vragen waarom, bedenk ik alvast waar we hem straks moeten gaan begraven.

Naschrift: Een week later is varken Jasper begonnen aan een miraculeus herstel. Hij eet weer, zij het met mate, en begeeft zich weer regelmatig buiten zijn hok.

Communiceren met de twee hobbyvarkens